

του Θεωρή Μαυρίδη

Σίγουρα συνολικά τα αποτελέσματα των εκλογών και η διαφαινόμενη αυτοδύναμη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι πηγή πολλών ανησυχιών για τον αγωνιζόμενο κόσμο. Ωστόσο **το ερώτημα της κυβερνητικής πολιτικής είχε λυθεί πριν τις εκλογές**. Η αντίστοιχη **αντιπολιτευτική απάντηση ακύρωσής της παραμένει ζητούμενο**.

Ιδιαίτερα στην εκπαίδευση που πολλές μάχες με το αντικειμενικό καθεστώς είναι σε εξέλιξη, το ερώτημα παίρνει επείγοντα χαρακτήρα. Θα «περπατήσει» τελικά το ένα μέτρο της ΕΕ, ή το άλλο του ΟΟΣΑ ή το παραπέρα νομοθέτημα; Η **ατομική αξιολόγηση, η κατηγοριοποίηση, η επιλογή σχολείου από το γονέα, η Τράπεζα θεμάτων με πιο σκληρή μορφή, η πανεπιστημιακή αστυνομία, κλπ.**

Ας σκεφτούμε. Όταν η παραπάνω πολιτική είναι **κοινή βάση των προγραμμάτων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ** θα γινόταν κάτι πολύ διαφορετικό αν δεν έβγαινε η αυτοδυναμία και φτιαχνόταν μια κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ; Ας θυμηθούμε. Μήπως το ΠΑΣΟΚ δεν είναι υπέρ του γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ όπως και η ΝΔ; Μήπως είναι υπέρ της κατάργησης του προσοντολογίου; Μήπως το ΠΑΣΟΚ δεν είναι υπέρ της αξιολόγησης (με άλλα «ρούχα» και με μικροαλλαγές) και της κατηγοριοποίησης, πιστό στις κατευθύνσεις ΕΕ-ΟΟΣΑ-Κεφαλαίου; Άντε και να άλλαζαν την Κεραμέως και να έβαζαν την Διαμαντοπούλου του ΠΑΣΟΚ (ποια καλύτερη να εφαρμόσει αυτά τα μέτρα από την υποψήφια Γενική Γραμματέα του ΟΟΣΑ) και την ατομική αξιολόγηση θα την μετονόμαζαν σε ατομική αυτοαξιολόγηση ή αυτοβελτίωση. Πάλι ο στόχος τους θα ήταν ίδιος και πάλι **το ερώτημα της ανατροπής των μέτρων** θα έμπαινε σε εμάς στις/ους εργαζόμενες/ους.

Αν πάλι τα αποτελέσματα ήταν ακόμα πιο ανάποδα; Αν δηλαδή έβγαινε ένας ΣΥΡΙΖΑ καβάλα στ' άλογο ή έστω πρώτος και έφτιαχνε συγκυβέρνηση, τότε τι πολιτική θα εφαρμοζόταν στην εκπαίδευση; Θα καταργούσε μήπως το «ιερό» προσοντολόγιο που έφερε και με μανία υπερασπίζεται; Θα έδινε μήπως στις αναπληρώτριες την 9μηνη άδεια ανατροφής και την άδεια επαπειλούμενης κύησης που με τόση ευκολία την αρνήθηκε στην τετραετία που ήταν κυβέρνηση; Τον κόφτη του εθνικού απολυτηρίου, με περιφερειακές εξετάσεις τύπου πανελλαδικών του λυκείου Γαβρόγλου υποσχέθηκε να επαναφέρει. Πόσα και πόσα μέτρα του ΣΥΡΙΖΑ εφαρμόζει κατά γράμμα η ΝΔ που καταστρέφουν τις ζωές μας; Όσον αφορά την αξιολόγηση και κατηγοριοποίηση σχολείων ακόμα και λίγες μέρες πριν τις εκλογές ο Τσίπρας βγήκε σε συνέντευξη στον Θεοδωράκη και δήλωσε ότι θα πρέπει να υπάρχει αξιολόγηση «σε άλλο πλαίσιο» και ότι θα επανάφερε το νόμο που διαμόρφωνε δομές ασφυκτικού ελέγχου, επιτήρησης, αξιολόγησης, αποκέντρωσης, γραφειοκρατίας, περικοπών και απόδοσης της ευθύνης λειτουργίας του σχολείου στους

εκπαιδευτικούς.

Μήπως κάποιο από τα ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ έχει ταχθεί ενάντια στις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ; Ακόμα και οι δυνάμεις του ΜεΡΑ25 ουδέποτε τάχθηκαν με την κατάργηση του προσοντολογίου ή εναντιώθηκαν με τις κατευθύνσεις αυτές της ΕΕ και μάλιστα την περίοδο που συμμετείχαν στην κυβέρνηση, το πρώτο εξάμηνο του 2015, καλοδέχονταν τα κλιμάκια του ΟΟΣΑ στα δημόσια σχολεία. Αλλά τι να περιμένει κανείς από ένα κόμμα που τάσσεται ανοιχτά υπέρ των ΣΔΙΤ για τα δημόσια αγαθά στο όνομα του υγιούς κεφαλαίου, που αμφισβητεί τη σύνδεση των επαγγελματικών δικαιωμάτων με τα πτυχία, μιλά για ιδιωτικοποιήσεις υπό προϋποθέσεις και άλλα τέτοια ωραία.

Ακόμα και για την **πανεπιστημιακή αστυνομία**, οι διαφωνίες των υπολοίπων κομμάτων βρίσκονται στο φορέα που θα λογοδοτεί η πανεπιστημιακή αστυνομία, στην ΕΛ.ΑΣ. ή στις πρυτανικές αρχές.

Εν κατακλείδι **είτε με το γάντι, είτε με τα μπούνια**, οι πολιτικές κατευθύνσεις των παραπάνω δυνάμεων βρίσκονται εντός των ορίων της ΕΕ, του ΟΟΣΑ και των καπιταλιστικών προτεραιοτήτων. Όχι μόνο δεν πήγαν και δεν θα πάνε κόντρα στο κεφάλαιο, στις αστικές τάξεις και στα συμφέροντά τους αλλά έχουν τον ίδιο προορισμό. Κέρδη για το κεφάλαιο, ξεζούμισμα και εκμετάλλευση των εργαζομένων, εκποίηση, εμπορευματοποίηση των δημόσιων αγαθών.

Εάν δηλαδή ακόμη υπάρχει κόσμος που υπολογίζει ότι με ένα θετικό στο μυαλό του αποτέλεσμα-κυβερνητικό σχήμα, με τα καλύτερα κόλπα διαχείρισης θα μπορεί να κάτσει στον καναπέ του, να απολαύσει την καλύτερη της εκπαίδευσης και γενικότερα της κοινωνίας και της ζωής του, τότε σίγουρα κοιτά την πραγματικότητα χωρίς να τη βλέπει.

Το μόνο θετικό που μπορεί να προκύψει από τα αποτελέσματα εκλογών που γίνονται κάτω από τους νόμους και κανόνες της αστικής δημοκρατίας, αυτής της δικτατορίας της αστικής τάξης, είναι να εμφανιστούν αποδυναμωμένα τα αστικά κόμματα και ενισχυμένες οι δυνάμεις εκείνες που και μιλούν και πράττουν την καθημερινή εργατική μάχη και διεκδίκηση βάζοντας στόχους και αιτήματα ανατροπής της αστικής πολιτικής και αυτού του σάπιου συστήματος.

Δεν θα προσπαθήσουμε να γράψουμε άλλη μια ανάλυση γιατί έπεσε τόσο πολύ ο ΣΥΡΙΖΑ ενώ ήταν αντιπολίτευση (θεωρητικά βέβαια), γιατί κράτησε τις δυνάμεις της η ΝΔ, γιατί ανέβηκαν διάφορα σκοταδιστικά ακροδεξιά μορφώματα ή γιατί ενισχύθηκαν αναντίστοιχα δυνάμεις που είχαν καθημερινή παρουσία στα κινήματα. Αυτή είναι μια χρήσιμη συζήτηση που ωστόσο υπερβαίνει τα όρια αυτού του σχολίου.

Είχαμε, έχουμε και θα έχουμε ψηλά το κεφάλι και δεν θα σταματήσουμε να είμαστε στους δρόμους με τα χαμόγελά μας και με τα όνειρά μας για μια άλλη κοινωνία

Θέλουμε απλά να υπογραμμίσουμε ότι όλα τα παραπάνω βοηθούν όταν συζητιούνται από τη σκοπιά μιας εργατικής, ανατρεπτικής αντιπολίτευσης, που η καρδιά της βρίσκεται στους δρόμους και όχι στους διαδρόμους της Βουλής. Διότι το μόνο βέβαιο είναι πως στην εκπαίδευση, όπως και σε πολλά κομμάτια της υπόλοιπης κοινωνίας οι εργαζόμενες-οι ήμασταν σε αγώνες πριν τις εκλογές, κατά την διάρκεια των εκλογών (και μπλοκάραμε άφογα τους αντιδραστικούς νόμους) και θα συνεχίσουμε να είμαστε καθημερινά στους αγώνες. Για αυτούς τους αγώνες οφείλουμε λοιπόν να ξανασυζητήσουμε τώρα **χωρίς κυβερνητικές αυταπάτες αλλά και χωρίς αναχώρηση από την πολιτική**. Οι αγώνες που θα πάρουν στα χέρια τους οι εργαζόμενοι (όχι με ανάθεση) είναι ανάγκη να αποκτήσουν βαθύτερα πολιτικά χαρακτηριστικά και μαζί με την αποφασιστικότητα, διάρκεια και σύγκρουση σε ανατρεπτική κατεύθυνση να γίνονται από τη σκοπιά της συνολικής αντικαπιταλιστικής αμφισβήτησης και ανατροπής,

συμβάλλοντας σε ένα δυναμικό αντικαπιταλιστικό πολιτικό ρεύμα και μέτωπο, που είναι δυνατό να αντιπαρατεθεί στο σκοταδισμό και την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Τέτοιοι αγώνες είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να αποτρέψει τα ζοφερά σχέδιά τους αλλά και να κλείσει το δρόμο στην ακροδεξιά, συστημική ριζοσπαστικοποίηση.

Τέτοιοι αγώνες μπορούν να σταθούν εμπόδιο στον πολεμικό ζόφο που προετοιμάζουν μέσα κι έξω από τη χώρα, που μπορούν να δώσουν ζωή στο όραμα του να ζήσουμε αλλιώς.

Δεν θα ζήσουμε καλύτερα, με ειρήνη, αξιοπρέπεια, ελευθερία και κάλυψη των ζωτικών αναγκών μας επειδή θα μας το επιτρέψουν! Αλλά και για τα καθημερινά...Δεν θα σταματούσε η αξιολόγηση με κανέναν νόμο. Δεν θα καταργηθεί το προσοντολόγιο ή η ΕΒΕ ή η πανεπιστημιακή αστυνομία από κανέναν σωτήρα. Δεν θα δοθεί η άδεια επαπειλούμενης κύησης και ανατροφής από κανένα δικαστήριο. Δεν θα καταργηθεί η ελαστική εργασία Μόνο με τους εργατικούς ανατρεπτικούς αγώνες θα τα κερδίσουμε αυτά και όλα τα άλλα.

Είχαμε, έχουμε και θα έχουμε ψηλά το κεφάλι και δεν θα σταματήσουμε να είμαστε στους δρόμους με τα χαμόγελά μας και με τα όνειρά μας για μια άλλη κοινωνία.

Πηγή: selidodeiktis.edu.gr